

Tribunalul Galati
Sectia CAF
Dosar 2213/121/2025
prim termen 18.09.2025

Catre

**Tribunalul Galati,
Sectia Contencios Administrativ si Fiscal
Domnului Presedinte**

Subsemnatul Canarau Ioan, reclamant in dosar 2213/121/2025, cu prim termen in 18.09.2025

Formulez prin prezenta

**NOTE SCRISE ,
pentru a fi avute in vedere la solutionarea cauzei**

Astfel,

- 1) Solicit sa verificati cu prioritate, intampinarile depuse de catre paratii MAI si IGPR, iar in cazul in care acestea sunt depuse tardiv fata de prevederile imperative ale art 14 alin.2 teza a II-a din Legea 554/2004 a contenciosului administrativ (*“Întâmpinarea este obligatorie și se depune la dosarul cauzei cu cel puțin 3 zile înainte de termenul de judecată. ”*) sa respingeti intampinarile ca fiind tardive si sa constatati ca paratii sunt decazuti din dreptul de a invoca exceptii, apărări sau de a propune probe prin întâmpinarea depusă, astfel cum este stabilit la art 208 alin 2 din Codul de Procedura Civila (*“ Nedepunerea întâmpinării în termenul prevăzut de lege atrage decăderea pârâtului din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică, dacă legea nu prevede altfel.”*)
- 2) Solicit respectuos **respingerea excepției necompetenței teritoriale a Tribunalului Galați**, invocată de pârâtul I.G.P.R., ca fiind vădit

neîntemeiată. Apărarea pârâtului se bazează pe o interpretare eronată a legii și pe speculații neprobate privind intențiile reclamantului, ignorând probele oficiale și normele imperative de procedură.

Domiciliul legal al reclamantului, stabilit la Galați, este singurul criteriu de competență, conform legii speciale nr 554/2004 a contenciosului. Pârâtul acuză o "fraudă la lege", însă reclamantul nu a făcut altceva decât să respecte legea.

- Dovada oficială a domiciliului: Conform Art. 13 alin. (1) din OUG nr. 97/2005, actul de identitate face dovada certă a domiciliului. La momentul sesizării instanței, domiciliul legal al reclamantului era în Galați, fapt atestat de un document oficial emis de statul român. Orice susținere contrară din partea pârâtului este o simplă afirmație neprobată, făcută în scopul tergiversării procedurii de judecată având caracter de urgență.
- Norma de competență este exclusivă: Conform Art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, reclamantul "se adresează exclusiv instanței de la domiciliul său". Legea nu oferă o opțiune, ci impune o obligație. Depunerea acțiunii la Galați nu a fost o alegere strategică, ci singura cale procedurală corectă. Orice altă variantă ar fi atras, în mod ironic, tot o excepție de necompetență teritorială.

Jurisprudența confirmă că domiciliul legal, nu reședința, este decisiv și trebuie să preexiste depunerii acțiunii.

Analizând practica judiciară, se desprind două condiții esențiale pe care reclamantul le îndeplinește cumulativ, spre deosebire de cazurile în care excepția a fost admisă:

1. **Reclamantul și-a stabilit DOMICILIUL, nu o simplă reședință.** Instanțele fac o distincție clară între domiciliu (locuința principală) și reședință (viza de flotant). Cazul de față se referă la o schimbare de domiciliu, o operațiune juridică mult mai puternică.
2. Schimbarea domiciliului a avut loc ÎNAINTEA depunerii acțiunii, printr-o procedură administrativă derulată de Serviciul Public Comunitar Local de Evidență a Persoanelor (S.P.C.L.E.P.) Galați, **o structura organizatorică a paratului MAI, iar paratul MAI nu a contestat legalitatea acestei proceduri administrative,** care astfel poartă o prezumție legală de legalitate. Competența instanței se stabilește strict în raport cu situația de la data sesizării instanței.

Reclamantul avea deja domiciliul legal în Galați la momentul înregistrării cererii, respectând astfel criteriul temporal esențial.

Concluzie

Pârâtul I.G.P.R. nu a reușit să răstoarne prezumția legală de domiciliu conferită de actul de identitate și nici nu a putut demonstra vreo încălcare a legii. Dimpotrivă, reclamantul a urmat cu strictețe normele imperative de procedură civilă și de contencios administrativ.

Pentru aceste motive, vă solicităm să respingeți excepția necompetenței teritoriale ca neîntemeiată și să procedați la judecarea pe fond a cauzei.

- 3) Va rog sa respingeti exceptia de tardivitate a introducerii cererii de suspendare formulate in baza art 14 din legea 554/2004, ca fiind lipsita de interes legitim si neintemeiata, fata de imprejurarea ca introducerea actiunii de suspendare la acest momentul se datoreaza conduitei de rea credinta si ilegale a paratilor, care pe langa conduita ilegala au transmis si mesaje contradictorii si inselatoare reclamantului in scopul de a impiedica exercitarea de catre reclamant a cailor legale, astfel cum deja am argument in apararile deja depuse.

Mai jos, voi evidientia doar anumite aspecte particulare care apreciez ca au o importanta cruciala pentru examinarea exhaustiva si obiectiva de catre onorata instanta, a situatiei dedusa judecatii.

Astfel, reclamantul a fost supus la doua proceduri disciplinare care la un anumit moment se derulau aproximativ in paralel, prin care s-a urmarit exclusiv destituirea reclamantului din functia de politie, ca represalii pentru activitatea reclamantului ca lider de sindicat.

Din toate piesele dosarului, inclusiv din apararile formulate de parati, rezulta de domeniul evidenței ca paratii nu au imputat reclamantului, in niciuna din cele doua proceduri disciplinare, abateri disciplinare privind modul de exercitare a sarcinilor ca polițist, din timpul programului de munca, fiind deci paratii satisfacuti de modul de indeplinire a atributiilor de serviciu, ca politist, in timpul programului de munca.

Dupa ce o perioada s-au desfasurat in paralel, o procedura disciplinara a fost definitivata cu destituire, inaintea procedurii disciplinare care intereseaza prezenta cauza.

La data de 17 aprilie 2025, prima destituire a devenit definitiva si executorie, ca urmare a emiterii ordinului ministrului.....iar tot la aceasta data s-a emis si dispozitia IPJ Neamt de incetare a raportului de serviciu al reclamantului, cu consecinta ca, de la acesta data, intre reclamant si parati nu mai exista vreun raport juridic de serviciu (de munca) in care reclamantul sa aiba calitatea de angajat iar paratii sa aiba calitate de “angajator” si drept de prerogativa disciplinara asupra reclamantului.

Evidentiez ca prerogativa disciplinara apartine exclusiv angajatorului si doar pe timpul existentei raportului de munca cu angajatii sai.

Este lamuritor in acest sens, art [Art. 247. - \(1\)](#) din Codul Muncii potrivit caruia *“Angajatorul dispune de prerogativă disciplinară, având dreptul de a aplica, potrivit legii, sancțiuni disciplinare salariaților săi ori de câte ori constată că aceștia au săvârșit o abatere disciplinară.”*

In concordanta cu principiul interzicerii paralelismelor din legea 24/2000 privind tehnica legislativa, nu mai era necesar ca Legea 360/2002 sa reproduca un text normativ care deja exista in Codul Muncii si care deja era aplicabil si politistilor, in baza art 1 (2) si art 278 din Codul Muncii.

Din examinarea legii 360/2002, se poate observa ca legea 360/2002 stabileste doar functionarii care pot exercita pentru MAI si unitatile de politie din compunere/subordine, competentele specifice pentru punerea in aplicare a dreptului de prerogativa disciplinara, competente diferite si partajate la diferite niveluri ierarhice, in functie de fazele procedurii disciplinare: declansare, cercetare, faza consiliului de disciplinara, emitere sanctiune, faza contestatiei impotriva solutiei disciplinare.

Deci in niciunul din articolele sale, legea 360/2002 nu permite concluzia ca prerogativa disciplinara- in oricare din fazele ei, inclusiv in faza de contestatie administrativa, ar putea fi derulata in lipsa existentei raportului de serviciu valid intre politistul subiect al actiunii disciplinare si angajator.

Retinand cele de mai sus, la data de 17 aprilie 2025, in timp ce procedura disciplinara nr.2 (privind Dispozitia IGPR nr.2740/24 martie 2025),

interesand prezenta cauza, se afla in derulare, mai precis in faza de contestare administrativa, raportul de serviciu intre reclamant si parati s-a rupt total, ca efect al definitivarii primei proceduri disciplinare (Dispozitia IGPR de destituire nr. 2402 din 10 martie 2025), insotita si de actul de incetare al raportului de serviciu, emis de IPJ Neamt sub forma Dispozitiei nr. 490480/2025.

Anterior datei de 17 aprilie 2025, reclamantul formulare contestatie impotriva celei de a doua destituiri care era de drept suspendata si nu putea produce niciun efect juridic pana la solutionarea contestatiei de catre paratul MAI.

La 17 aprilie 2025, cand s-a rupt raportul de serviciu, s-au produs urmatoarele efecte automate:

- reclamantul nu mai avea calitate de politist/salariat;
- paratii nu mai aveau niciuna din competentele de prerogativa disciplinara ale angajatorului pe care le partajau intre ei, potrivit legii 360/2002 si art 247 Codul Muncii;
- faza contestatiei disciplinare împotriva Dispozitiei IGPR nr.2740/24 martie 2025 (prin care a fost decisa destituirea nr.2) nu mai putea fi finalizata de catre MAI, intrucat din 17 aprilie nu mai exista raport de serviciu intre parti, iar partile nu mai aveau calitatile de angajat (politist), respectiv “angajator”.
- **destituirea disciplinara** data provizoriu de seful IGPR, suspendata de drept si neexecutorie in lipsa confirmarii printr-o solutie a MAI de respingere a contestatiei, devenise CADUCĂ, fiind evident ca nu mai putea fi pusa in aplicare, in conditiile in care subiectul actiunii disciplinare nu mai avea raport de serviciu.

In contra acestei cronologii si a imprejurarilor de fapt de drept create, cu vadita rea credinta, numita Dorobantu Ioana, imputernicita secretar general adjunct, a semnat ilegal, fara competenta, ascunzandu-si identitatea si functia legal ocupata, ordinul ministrului nr. II/1147 din 2 iunie 2025 de respingere a contestatiei formulate de reclamant impotriva sanctiunii provizorii neexecutorii si care devenise caduca.

Necompetenta numitei Ioana Dorobantu priveste atat incompetenta ministrului MAI de a solutiona contestatia intrucat MAI nu mai era angajator iar reclamantul nu mai era politist, cat si incompetenta personala a celei in cauza care nu era nici ministrul MAI si nici secretar general al MAI.

În ceea ce privește lipsa de competență generată de nedetinererea funcției de secretar general MAI, vă rog să observați și să vă însușiți următoarele:

Niciunul dintre parți nu a făcut dovada susținerii că numita Dorobantu Ioana, ar avea o legătură juridică cu funcția de secretar general al MAI. Niciunul din parți nu a depus la instanță, pretinsul ordin de ministru prin care ministrul ar fi delegat, celei în cauză, atribuțiile funcției vacante de secretar general MAI. Instanța nu poate hotărî împotriva reclamantului, pe baza de susțineri neprobate ale părților privind o pretinsă calitate de secretar general al celei în cauză, care nu este recunoscută de reclamant.

Mai trebuie menționat și că funcțiile de secretar general al MAI și secretar general adjunct nu sunt funcții de demnitate publică care se ocupă fără examen sau concurs, în baza încrederii politice, ci sunt funcții de înalt funcționar public care pot fi ocupate (indiferent dacă prin concurs sau imputernicire) exclusiv prin decizia primului ministru care se publică în monitorul oficial.

În monitorul oficial există o decizie a primului ministru prin care doamna Dorobantu Ioana este imputernicită secretar general adjunct dar nu există o decizie a primului ministru de imputernicire a doamnei respective, în funcția de secretar general plin al MAI și care să fie valabilă în data de 2 iunie 2025.

Din prevederile art 61 din codul administrativ rezultă că doar secretarul general legal numit în funcție poate fi reprezentant legal, pe perioada vacanței funcției de ministru sau în situația în care acesta se află în imposibilitatea absolută a exercitării atribuțiilor.

Parții, deși aveau posibilitatea, nu au făcut nicio dovadă că semnătura ordinului MAI din 2 iunie avea legal calitate de secretar general al MAI și nici vreo dovadă că ar fi fost îndeplinite condițiile prevăzute de art 61 Cod Administrativ, privind calitatea semnatarului de reprezentant legal, “pe perioada vacanței funcției de ministru sau în situația în care acesta se află în imposibilitatea absolută a exercitării atribuțiilor”.

În concluzie:

- nu a existat în 2 iunie 2025, un titular legal al funcției de secretar general MAI, indiferent că era numit pe baza de concurs sau

imputernicit de primul ministru, **nefiind aceasta chestiune dovedita de parati care aveau sarcina probatiunii;**

- Functia de ministru nu era vacanta, existand ministru, domnul Catalin Predoiu; (conditie prev de art 61 C. Admin);
- nu s-a dovedit ca ministrul **Catalin Predoiu** se afla “ în imposibilitatea absolută a exercitării atribuțiilor” in ziua de 2 iunie 2025 (conditie impusa de art 61 Cod Admin.

In continuare, se impune cu prioritate ca instanta sa aiba in vedere urmatoarele observatii ale reclamantului.

O conditie de exercitare a oricarei actiuni, este existenta interesului care trebuie sa se mentina actual.

Retinand aceasta, in MAI, nu exista un singur act de incetare disciplinara a raportului de munca, cum este in legislatia normala de dreptul muncii, ci a fost segmentat in doua sub acte, actul de destituire din politie si actul de incetare al raportului de serviciu. Actul de destituire, singur, chiar si definitivat prin solutia de respingere a contestatiei, nu poate avea ca efect incetarea raportului de serviciu, pentru ca “Politia” nu este subiect de drept, nu este persoana juridica si nu este angajator.

Deci, in mod real, efectul practic al destituirii disciplinare nu se poate produce decat daca este emis si actul insotitor de incetare a raportului de serviciu.

Pornind de la aceasta premisa si observand legea 554/2004, reclamantul nu avea niciun interes sa introduca si sa sustina o actiune pentru suspendarea si anulara celei de a doua destituiri disciplinare, cat timp nu a fost emis in cauza si actul insotitor respectiv dispozitia de incetare a raportului de serviciu. Din piesele dosarului si sustinerile paratilor, rezulta ca doar in data de 03.09.2025, **la 140 de zile distanta de ruperea raportului de serviciu al reclamantului ca efect al primei destituiri**, s-a emis retroactiv de catre IPJ Neamt, pentru data de 02.09.2025, o dispozitie de incetare a raportului de serviciu, vadit ilegala, din motivele deja expuse, unul important si evident fiind ca paratii nu au realizat efectiv, reincadrarea in functie a reclamantului, ca efect al deciziei Curtii de apel de suspendare a efectelor primei sanctiuni disciplinare.

Paratii doar s-au prefacut ca fac o reincadrare, nelasand sa se scurga nici macar o zi intre reincadrare si orice alt act administrativ modificator al raportului de serviciu.

Pe langa viciile deja prezentate in actiune si raspunsurile la intampinari, actele administrative individuale produc efecte pe zile, si nu pe ore si minute.

Este evidenta ca intentia paratilor in data de 3 iunie ca fost ca sa intocmeasca pentru 2 iunie , deci in ziua anterioare, acte de fraudare a unei hotarari judecatoresti executorii, pronuntate de Curtea de Apel Galati.

In incheiere, pe baza intregii argumentatii formulate de reclamant si avand in vedere toate piesele dosarului, va rog sa respingeti toate apararile si exceptiile paratilor si sa admiteti suspendarea actelor vatamatoare, astfel cum s a solicitat prin actiune.

Cu stima,
reclamant Ioan Canarau

Dosar 2213/121/2025